

RUGSĖJO METŲ KETVIRČIO ŠEŠTADIENIS

Ilgoji Mišių forma

Rugsėjo, kuris anksčiau buvo septintas mėnuo, Metų ketvirčio šeštadienį mes prisimename žydų džiaugsmo ir atgailos šventę: Palapinių šventę ir Permaldavimo dieną.

Kaip ir kitų Metų ketvirčio šeštadienių, šios dienos Mišios skirtos pašventinimui ir paaukojimui: po Kyrie nukerpama tonzūra, po pirmojo skaitinio šventinami ostiarijai, po antrojo – lektoriai, po trečiojo – egzorcistai, po ketvirtojo – akolitai, po penktojo atliekamos rankų uždėjimo apeigos ant subdiakonų, po Apaštalo skaitinio – ant diakonų, o prieš paskutinę trakto eilutę – ant kunigų.

Introitus

Ps. 94, 6–7. Veníte, adorémus Deum et procidámus ante Dóminum, plorémus ante eum, qui fecit nos: quia ipse est Dóminus, Deus noster.

Ps. 94, 1. Veníte, exsultémus Dómino: iubilémus Deo, salutári nostro.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus: maiestátem tuam súpplices exorámus; ut, pia ieunántium deprecatióne placátus, et praséntia nobis subsídia tríbuas et futúra. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio libri Levítici. (Levit. 23, 26–32)

In diébus illis: Locútus est Dóminus

Introitas

Ps 94, 6–7. Ateikite, pagarbinkime Dievą ir pulkime prieš Viešpatį. Raudokime prieš tą, kuris mus sutvėrė, nes jis yra Viešpats, mūsų Dievas.

Ps 94, 1. Ateikite, džiūgaukime Viešpačiui, krykštaukime Dievui, mūsų išgelbėtoji.

Kolekta

Visagali amžinasis Dieve, išganinga atgaila gydantis mūsų kūnus ir sielas: nuolankiai meldžiame Tavo didybę, kad Tu, permaldautas atgailaujantiųjų maldomis, suteiktum mums pagalbą dabar ir ateityje. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš Kunigų knygos. (Kun 23, 26–32)

Anomis dienomis Viešpats kalbėjo

ad Móysen, dicens: Décimo die mensis huius séptimi, dies expiatiónum erit celebérrimus, et vocabitur sanctus: affligetísque ánimas vestras in eo, et offerétis holocáustum Dómino. Omne opus servíle non faciétis in témpore diéi huius: quia dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus, Deus vester. Omnis ánima, quæ afflicta non fúerit die hac, períbit de pópulis suis: et quæ operis quídpiam fécerit, delébo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciétis in eo: legítimum sempitérnnum erit vobis in cunctis generatió nibus et habitatió nibus vestris. Sábbatum requietió nis est, et affligétis ánimas vestras die nono mensis: a véspera usque ad vésperam celebrábitis sábbata vestra: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale

Ps. 78, 9 et 10. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? **V.** Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Collecta

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus: ut, ieiunándo, tua grátia satiémur; et, abstinéndo, cunctis efficiámur hóstibus fortióres. Per Dóminum nostrum...

Mozei, tardamas: „Bet šio mėnesio dešimtą dieną yra Permaldavimo diena. Ji bus jums šventa sueiga: pasninkausite ir aukosite Viešpaties ugnies atnašą. Tą dieną nedirbsite jokio darbo, nes ji yra Permaldavimo diena, kurią yra atliekamas permaldavimas jūsų labai Viešpaties, jūsų Dievo, akivaizdoje. Iš tikrųjų kas tą dieną nepasninkautų, bus pašalintas iš savo tautos. O kas tą dieną dirbtų kokį darbą, aš ištrinsiu jį iš tautos. Nedirbkite jokio darbo; tai amžinas įstatas visoms jūsų kartoms visose jūsų gyvenvietėse. Ji bus jums visiško poilsio šabas, ir jūs turite pasninkauti Devintosios mėnesio dienos vakare, nuo vakaro lig vakaro, švęsite šį jūsų šabą“, – kalba visagalis Viešpats.

Gradualas

Ps 78, 9 ir 10. Atleisk, Viešpatie, mūsų nuodėmes, kad kartais nesaikytų pagonys: Kur yra jų Dievas? **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų Išganytojau, ir išvaduk mus, Viešpatie, dėl savo vardo garbės.

Kolekta

Suteik mums, meldžiame Tave, visagali Dieve, kad atgailaudami būtume pasotinti Tavo malone, o susilaikydami taptume stipresni už visus priešus. Per mūsų Viešpatį...

Epistola

Lectio libri Levitici. (Levit. 23, 39–43)

In diēbus illis: Locūtus est Dóminus ad Móysen, dicens: A quintodécimo die mensis séptimi, quando congregavéritis omnes fructus terræ vestræ, celebrábitis ferias Dómini septem diēbus: die primo et die octávo erit sábbatum, id est réquies. Sume-tísque vobis die primo fructus arbóris pulchérrimæ, spatulásque palmárum, et ramos ligni densárum frón-dium, et sálices de torrén-te, et læta-bímini coram Dómino, Deo vestro. Celebrabitísque sollemnitátem eius septem diēbus per annum: legítimum sempitérnum erit in generatió-nibus vestris. Mense séptimo festa celebrábitis, et habitábitis in umbráculis septem diēbus. Omnis, qui de génere est Israel, manébit in tabernáculis: ut discant pósteri vesti-ri, quod in tabernáculis habitáre fécerim fílios Israel, cum edúcerem eos de terra Ægýpti. Ego Dóminus, Deus vester.

Graduale

Ps. 83, 10 et 9. Protéctor noster, áspice, Deus, et réspice super servos tuos. **V.** Dómine, Deus virtútum, exáudi preces servórum tuórum.

Collecta

Tuére, quæsumus, Dómine, fámi-liam tuam: ut salútis ætérnæ remé-

Epistolė

Skaitinys iš Kunigų knygos. (Kun 23, 39–43)

Anomis dienomis Viešpats kalbėjo Mozei, tardamas: „Septintojo mėnesio penkioliktą dieną, kai būsite nuėmę visą krašto derlių, švęsite Viešpaties iškilmes, kurios tęsis septynias dienas. Pirmoji ir aštuntoji diena bus visiško poilsio dienos. Pirmąją dieną paimsite hadaro medžio vaisių, palmės šakų, lapuočių šakelių bei paupio gluosnių ir linksmintės Viešpaties, jūsų Dievo, akivaizdoje septynias dienas. Švęsite ją septintą mėnesį kasmet kaip Viešpaties iškilmes septynias dienas, švęsite ją septintą mėnesį kaip amžiną įstatą per visas jūsų kartas. Septynias dienas gyvensite palapinėse; visi izraeliečiai turės gyventi palapinėse tam, idant jūsų kartos patirtų, kad aš, vesdamas izraeliečius iš Egipto žemės, apgyvendinau juos palapinėse. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.“

Gradualas

Ps 83, 10 ir 9. Dieve, mūsų globėjau, pažvelk ir pasižiūrėk į savo tarnus. **V.** Viešpatie, galybių Dieve, išklausyk savo tarnų maldas.

Kolekta

Saugok, meldžiame Tave, Viešpatie, savo namiškius ir suteik amžinajam

dia, quæ te inspirante requirimus, te largiente consequamur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Michaëæ Prophætæ. (Mich. 7, 14; 16, 18–20)

Dómine, Deus noster, pasce populum tuum in virga tua, gregem hereditatis tuæ, habitantes solos in salu, iuxta dies antiquos. Vidébunt gentes, et confundéntur super omni fortitudine sua. Quis Deus similis tui, qui aufers iniquitatem, et transis peccatum reliquiárum hereditatis tuæ? Non immittet ultra furorem suum, quóniam volens misericórdiam est. Revertétur, et miserébitur nostri: depónet iniquitates nostras, et proiciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Dabis veritátem Iacob, misericórdiam Abraham: quæ iurásti patribus nostris a diébus antiquis: Dómine, Deus noster.

Graduale

Ps. 89, 13 et 1. Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. V. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Collecta

Præsta, quæsumus, Dómine, sic nos

gyvenimui savo pagalbą, kurios Tavo įkvėpti meldžiame. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš pranašo Michėjo knygos. (Mch 7, 14; 16; 18–20)

Viešpatie, mūsų Dieve, savo lazda ganyk savo tautą, tavojo paveldo kaimenę, gyvenančią atskirai miške, sodų krašto viduje. Tesigano Bašane ir Gileade kaip senovės dienomis. Tautos regės ir gėdysis, nepaisydamos visos savo galybės; ranka užsidengs sau burnas, apkurs jų ausys. Kur yra Dievas, kaip tu, kuris atleidžia kaltę ir dovanoja nusiženkimą savo paveldo likučiu? Jo pyktis netveria amžinai, nes jam malonu būti gailestingam. Jis vėl mūsų pasigailės, kojomis sutryps mūsų kaltes, – įmesi į gelmes visas mūsų nuodėmes. Parodysi atsidavimą Jokūbui, gailestingumą Abraomui, kaip esi prisiekęs mūsų protėviams senovės dienomis, Viešpatie, mūsų Dieve.

Gradualas

Ps 89, 13 ir 1. Sugrįžk, Viešpatie, kaip ilgai, elkis gailestingai su savo tarnais. V. Viešpatie, tu buvai mūsų užuovėja per kartų kartas.

Kolekta

Padėk, meldžiame Tave, Viešpatie,

ab épulis abstinére carnálibus: ut a vítiis irruéntibus páriter ieiunémus. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Zacharíæ Prophétæ. (Zach. 8, 14–19)

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Sicut cogitávi, ut afflígerem vos, cum ad iracúndiam provocássent patres vestri me, dicit Dóminus, et non sum misértus: sic convérsus cogitávi in diébus istis, ut benefáciam domui Iuda et Ierúsalem: nolíte timére. Hæc sunt ergo verba, quæ faciétis: Loquímini veritátem, unusquisque cum próximo suo: veritátem et iudícium pacis iudicáte in portis vestris. Et unusquisque malum contra amícum suum ne cogitétis in córdibus vestris: et iuramentum mendax ne diligátis: ómnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dóminus. Et factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ieiúnium quarti et ieiúnium quinti et ieiúnium séptimi et ieiúnium décimi erit dómui Iuda in gáudium et lætítiam et in sollemnitétes præcláras: veritátem tantum et pacem dilígite: dicit Dóminus exercítuum.

Graduale

Ps. 140, 2. Dirigátur orátio mea

taip susilaikyti nuo kūniško maisto, kad drauge susilaikytume nuo besiveržiančių ydų. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš pranašo Zacharijo knygos. (Zch 8, 14–19)

Anomis dienomis buvo man Viešpaties žodis: „Taip kalba Galybių Viešpats: „Lygiai kaip nusprendžiau siųsti jums nelaimę ir nepasigailėjau, kai jūsų protėviai mane įpykdė, – kalbėjo Galybių Viešpats, – taip šiomis dienomis nusprendžiau daryti gera Jeruzalei ir Judo namams. Nebijokite! Štai yra dalykai, kuriuos jūs turite daryti: Sakykite tiesą vieni kitiems, teiskite savo vartuose, žiūrėdami tiesos ir tobulo teisingumo, nespėskite savo širdyse pinklių vieni kitiems ir nebranginkite kreivos priesaikos, nes visų šių dalykų aš nekenčiu, – tai Viešpaties žodis.“ Man atėjo Galybių Viešpaties žodis: „Taip kalba Galybių Viešpats: „Pasninkas ketvirto mėnesio ir pasninkas penkto, ir pasninkas septinto, ir pasninkas dešimto pavirs džiaugsmu bei linksmybe ir malonia švente Judo namams. Branginkite tiesą ir taiką!“, – sako Galybių Viešpats.“

Gradualas

Ps 140, 2. Viešpatie, tekyla mano

sicut incensum in conspectu tuo, Dómine. **V.** Elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Collecta

Ut nobis, Dómine, tríbuis sollémne tibi deférre ieiúnium: sic nobis, quæsumus, indulgéntiæ præsta subsidium. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Daniélis Prophætae. (Dan. 3, 47–51)

In diébus illis: Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis eius in fornácem: et excússit flammam ignis de fornáce, et fecit médium fornácis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebátur super fornácem cúbitis quadragínta novem: et erúpit, et incéndit, quos répperit iux ta fornácem de Chaldæis, minístros regis, qui eam incendebant. Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit, nec quidquam moléstiaé íntulit. Tunc hi tres qua si ex uno ore laudábant, e glorificábant, et benedicébant Deum in fornáce, dicéntes:

Hymnus

Dan. 3, 52–53

Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, quod est sanctum. Et laudábile et

malda kaip smilkalai tavo aki-vaizdoje. **V.** O mano iškeltos rankos kaip vakarinė auka.

Kolekta

Kaip mums, Viešpatie, leidai aukoti šią iškilmingą atgailą, taip padėk mums, meldžiamė Tave, atleisdamas nuodėmes. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš pranašo Danieliaus knygos. (Dan 3, 47–51)

Anomis dienomis: Viešpaties angelas nužengė į krosnį prie Azarijo ir jo draugų, išstūmė plieskiančią ugnį iš krosnies ir padarė krosnies vidų, tarsi jame būtų pūtęs vėsa dvelkiantis vėjelis. Liepsnos pakilo keturiasdešimt devynias uolektis virš krosnies, driekėsi į šonus ir sudegino aplink krosnį stovinčius chaldėjus, karaliaus tarnus, kurie ją kurstė. O jų ugnis visai nelietė, – neužgavo ir net jų nevargino. Tuomet visi trys krosnyje vienu balsu giedojo, garbindami ir šlovindami Dievą:

Himnas

Dan 3, 52–56

Pašlovintas esi tu, Viešpatie, mūsų tėvų Dieve, didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius.

Šlovinamas yra tavo garbingas, šventas vardas, didžiai vertas garbės ir

gloriósum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Benedíctus es super thronum sanctum regni tui. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Benedíctus es super sceptrum divinitátis tuæ. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Benedíctus es, qui sedes super Chérubim, íntuens abyýssos. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Benedíctus es, qui ámbulas super pennas ventórum et super undas maris. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Benedícant te omnes Angeli et Sancti tui. Et laudent te et gloríficent in sæcula.

Benedícant te cæli, terra, mare, et ómnia quæ in eis sunt. Et laudent te et gloríficent in sæcula.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Et laudábili et glorióso in sæcula.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in saecula sæculórum. Amen. Et laudábili et glorióso in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Collecta

Deus, qui tribus púeris mitigásti

šlovès per amžius.

Šlovinamas esi savo šventoje garbès Šventykloje, didžiai vertas garbès ir šlovès per amžius.

Šlovinamas esi savo karalystès soste, didžiai vertas garbès ir šlovès per amžius.

Šlovinamas esi dėl savo dievystès skeptro, didžiai vertas garbès ir šlovès per amžius.

Šlovinamas esi, kuris žvilgsniu matuojai gelmes nuo savo sosto virš kerubų, didžiai vertas garbès ir šlovès per amžius.

Šlovinamas esi, kuris vaikštai vėjų sparnais ir jūros bangomis, didžiai vertas garbès ir šlovès per amžius.

Tešlovina tave visi tavo angelai ir šventieji, tegarbina ir tešlovina tave per amžius.

Tešlovina tave dangūs, žemė, jūra ir visa, kas juose yra, tegarbina ir tešlovina tave per amžius.

Garbė Dievui Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, ir didžiai vertajam garbès ir šlovès per amžius.

Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžių amžius. Amen. Ir didžiai vertajam garbès ir šlovès per amžius.

Pašlovintas esi tu, Viešpatie, mūsų tėvų Dieve, didžiai vertas garbès ir šlovès per amžius.

Kolekta

Dieve, sutramdęs ugnies liepsną,

flammas ignium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. (Hebr. 9, 2–12)

Fratres: Tabernáculum factum est primum, in quo erant candelábra, et mensa, et propositio panum, quæ dicitur Sancta. Post velaméntum autem secúndum, tabernáculum, quod dicitur Sancta sanctorum: áureum habens thuríbulum, et arcam testaménti circumtéctam ex omni parte auro, in qua urna áuea habens manna, et virga Aaron, quæ frondúerat, et tábulæ testaménti, superque eam erant Chérubim glóriæ obumbrántia propitiatórium: de quibus non est modo dicendum per singula. His vero ita compósitis; in priori quidem tabernaculo semper introibant sacerdótes, sacrificiórum offícia consummántes: in secundo autem semel in anno solus pón tifex, non sine ságuine, quem offert pro sua et pópuli ignorántia: hoc significánte Spírítu Sancto, nondum propalátam esse sanctorum viam, adhuc prióre tabernaculo habénte statum. Quæ parábola est témporis instántis: iuxta quam múnera et hóstiæ offerúntur, quæ non possunt iuxta consciéntiam perféctum fácere serviéntem, solummodo in cibus, et

kad apsaugotum tris vaikus, gailėtingai padaryk, kad mūsų, Tavo tarnų, nesudegintų ydų liepsna. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško žydams. (Žyd 9, 2–12)

Broliai: Buvo pastatyta padangtė: priešakinė dalis, kur buvo žvakidė, stalas ir padėtinės duonos kepalai, vadinosi „šventoji“. Už antrosios uždangos buvo padangtės dalis, vadinama „šventųjų šventoji“. Ten stovėjo auksinis smilkymo aukuras ir iš visų šonų auksu apmušta Sandoros skrynia, kurioje buvo auksinis ąsotis su mana, išsprogusi Aarono lazda ir sandoros plokštės. Viršum jos buvo šlovės cherubai, kurie gaubė permaldavimo dangtį. Apie tai dabar nėra reikalo smulkiau kalbėti. Esant tokiai sąrangai, į priekinę dalį visuomet eina kunigai atlikti apeigų, o į antrąją – tik kartą per metus vienas vyriausiasis kunigas, ir tai ne be kraujo, kurį atnašauja už save ir už tautos paklydimus. Šitaip Šventoji Dvasia nurodo, kad kelias į šventovę dar nėra atviras, kol tebestovi priekinė padangtė, kuri yra dabartinio laikotarpio atvaizdas. Joje atnašaujamos dovanos ir aukos, kurios aukotojo negali padaryti sąžine tobulo, bet apima tik valgius, gėrimus ir įvairius apiplovimus – pagal išorinius

in pótibus, et váriis baptismátibus, et iustítiis carnis usque ad tempus correctiónis impósitis. Christus autem assístens pónifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta.

Tractus

Ps. 116, 1–2. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. **V.** Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et véritas Dómini manet in æténum.

Evalgelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. (Luc. 13, 6–17)

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis hanc similitúdinem: Arbórem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Dixit autem ad cultórem víneæ: Ecce, anni tres sunt, ex quo vénio quærens fructum in ficúlnea hac, et non invénio: succíde ergo illam: ut quid etiam terram occupat? At ille respóndens, dicit illi: Dómine, dimítte illam et hoc anno, usque dum fódiam circa illam et mittam stércora: et si quidem fécerit fructum: sin autem, in futúrum

potvarkius, tegaliojančius iki atnaujinimo meto. Kristus, atėjęs kaip būsimųjų gėrybių kunigas, pro aukštesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankų darbo, tai yra ne šitos kūrinijos, taip pat ne ožių ar veršių krauju, bet savuoju krauju vieną kartą visiems laikams įžengė į šventovę ir įvykdė amžinąjį atpirkimą.

Traktas

Ps 116, 1–2. Šlovinkite Viešpatį, visos tautos, aukštinkite jį visos šalys. **V.** Tikrai didis mums jo gerumas, ir Viešpaties ištikimybė amžina.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 13, 6–17)

Anuo metu: Jėzus minioms pasakė palyginimą: „Vienas žmogus turėjo savo vynuogyne pasisodinęs figmedį. Kartą jis atėjo pažiūrėti jame vaisių, bet nerado. Ir tarė sodininkui: „Štai jau treji metai, kaip aš ateinu ieškoti šio figmedžio vaisių, ir vis nerandu. Nukirsk jį, kam dar žemę alina!“ Anas jam sako: „Šei-
mininke, palik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu. Rasi jis dar duos vaisių. O jei ne, tada jį iškirksinsi.“ Šabo dieną Jėzus mokė sinagogoje. Čia pasitaikė moteris,

succides eam. Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis. Et ecce mulier, quae habebat spiritum infirmitatis annis decem et octo: et erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. Quam cum videret Iesus, vocavit eam ad se, et ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus, et confestim erecta est, et glorificabat Deum. Respondens autem arachisynagogus, indignans quia sabbato curasset Iesus, dicebat turbae: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo venite, et curamini, et non in die sabbati. Respondens autem ad illum Dominus, dixit: Hypocritae, unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum aut asinum a praesepio, et ducit ad aquam? Hanc autem filiam Abraham, quam alligavit satanas, ecce decem et octo annis, non oportuit solvi a vinculo isto die sabbati? Et cum haec diceret, erubescerant omnes adversarii eius: et omnis populus gaudebat in universis, quae gloriose fiebant ab eo.

Offertorium

Ps. 87, 2–3. Dómine, Deus salutis meae, in die clamavi et nocte coram te: intret oratio mea in conspectu tuo, Dómine.

Secreta

Concede, quæsumus, omnipotens

aštuoniolika metų kenčianti nuo ligos dvasios. Ji buvo sutraukta ir visiškai negalėjo išsitiesti. Jėzus pamatęs pasišaukė ją ir tarė: „Moterie, esi išvaduota iš savo ligos!“ Jis uždėjo ant jos rankas, toji bemat atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą. Tada sinagogos vyresnysis, supykęs, kad Jėzus pagydė šabo dieną, pasakė miniai: „Dirbamos yra šešios dienos. Ateikite jomis ir gydykitės, o ne per šabą!“ Viešpats jam atsakė: „Veidmainiai! Argi kas iš jūsų neatrisha šabo dieną nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir nenuveda pagirdyti?! Argi šios Abraomo dukters, kurią šėtonas laikė sukaustęs jau aštuoniolika metų, nereikėjo išvaduoti iš pančių šabo dieną?“ Jam tai kalbant, visi jo priešai susigėdo, o visa minia džiaugėsi šlovingais jo darbais.

Ofertorijus

Ps 87, 2–3. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojau, dieną ir naktį tavęs šaukiausi. Tepasiekia tave mano malda.

Sekreta

Meldžiame Tave, visagali Dieve,

Deus: ut oculis tuæ maiestátis munus oblátum et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquirat. Per Dominum nostrum...

Præfatio communis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cæli cælorumque Virtutes ac beata Seraphim socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes: Sanctus.

Communio

Levit. 23, 41 et 43. Mense séptimo festa celebrábitis, cum in tabernáculis habitáre fécerim filios Israel, cum edúcerem eos de terra Ægýpti, ego Dóminus, Deus vester.

Postcommunio

Perfíciant in nobis, Dómine, quæsumus, tua sacraménta quod cónitent: ut, quæ nunc spécie gérimus, rerum veritáte capiámus. Per Dominum nostrum...

Tavo didybės akivaizdoje paaukotoji dovana tepadedama mums gauti gyvojo pamaldumo malonę ir pasiekti amžinąją palaimą. Per mūsų Viešpatį...

Bendroji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Kun 23, 41 ir 43. Septintąjį mėnesį švęsite šventę, nes apgyvendinau Izraelio vaikus palapinėse, vedamas juos iš Egipto žemės, aš Viešpats, jūsų Dievas.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, teatbailgia Tavo sakramentai mumyse tai, kas juose glūdi, kad tikrai įgytume tai, kas išreikšta šiomis paslaptimis. Per mūsų Viešpatį...

RUGSĖJO METŲ KETVIRČIO ŠEŠTADIENIS

Trumpoji Mišių forma

Introitus

Ps. 94, 6–7. Veníte, adorémus Deum et procidámus ante Dóminum, plorémus ante eum, qui fecit nos: quia ipse est Dóminus, Deus noster.

Ps. 94, 1. Veníte, exsultémus Dómino: iubilémus Deo, salutári nostro.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus: maiestátem tuam súpplīces exorámus; ut, pia ieiunántium deprecatióne placátus, et praséntia nobis subsídía tríbuas et futúra. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio libri Levítici. (Levit. 23, 26–32)

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Décimo die mensis huius séptimi, dies expiatiónum erit celebérrimus, et vocábitur sanctus: affligetísque ánimas vestras in eo, et offerétis holocáustum Dómino. Omne opus servíle non faciétis in témpore diéi huius: quia dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus, Deus vester. Omnis ánima, quæ afflicta

Introitas

Ps 94, 6–7. Ateikite, pagarbinkime Dievą ir pulkime prieš Viešpatį. Raudokime prieš tą, kuris mus sutvėrė, nes jis yra Viešpats, mūsų Dievas.

Ps 94, 1. Ateikite, džiūgaukime Viešpačiui, krykštaukime Dievui, mūsų išgelbėtojui.

Kolekta

Visagali amžinasis Dieve, išganinga atgaila gydantis mūsų kūnus ir sielas: nuolankiai meldžiame Tavo didybę, kad Tu, permaldautas atgailaujančiųjų maldomis, suteiktum mums pagalbą dabar ir ateityje. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš Kunigų knygos. (Kun 23, 26–32)

Anomis dienomis Viešpats kalbėjo Mozei, tardamas: „Bet šio mėnesio dešimtą dieną yra Permaldavimo diena. Ji bus jums šventa sueiga: pasninkausite ir aukosite Viešpaties ugnies atnašą. Tą dieną nedirbsite jokio darbo, nes ji yra Permaldavimo diena, kurią yra atliekamas permaldavimas jūsų labai Viešpaties, jūsų Dievo, akivaizdoje. Iš tikrųjų kas tą dieną nepasninkautų,

non fuerit die hac, peribit de populis suis: et quæ operis quidpiam fecerit, delébo eam de populo suo. Nihil ergo óperis faciétis in eo: legítimum sempitérnium erit vobis in cunctis generatió nibus et habitatió nibus vestris. Sábbatum requietió nis est, et affligétis á nimas vestras die nono mensis: a véspera usque ad vésperam celebrábitis sábbata vestra: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale

Ps. 78, 9 et 10. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? **V.** Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Collecta

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus: ut, ieunándo, tua grátia satiémur; et, abstinéndo, cunctis efficiámur hóstibus fortióres. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. (Hebr. 9, 2–12)

Fratres: Tabernáculum factum est primum, in quo erant candelábra, et mensa, et propositiio panum, quæ dicitur Sancta. Post velaméntum autem secúndum, tabernáculum, quod dicitur Sancta sanctorum: áureum habens thuríbulum, et arcam

bus pašalintas iš savo tautos. O kas tą dieną dirbtų kokį darbą, aš ištrinsiu jį iš tautos. Nedirbkite jokio darbo; tai amžinas įstatas visoms jūsų kartoms visose jūsų gyvenvietėse. Ji bus jums visiško poilsio šabas, ir jūs turite pasninkauti Devintosios mėnesio dienos vakare, nuo vakaro lig vakaro, švęsite šį jūsų šabą“, – kalba visagalis Viešpats.

Gradualas

Ps 78, 9 ir 10. Atleisk, Viešpatie, mūsų nuodėmes, kad kartais nesakytų pagonys: Kur yra jų Dievas? **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų Išganytojau, ir išvaduok mus, Viešpatie, dėl savo vardo garbės.

Kolekta

Suteik mums, meldžiame Tave, visagali Dieve, kad atgailaudami būtume pasotinti Tavo malone, o susilaikydami taptume stipresni už visus priešus. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško žydams. (Žyd 9, 2–12)

Broliai: Buvo pastatyta padangtė: priešakinė dalis, kur buvo žvakidė, stalas ir padėtinės duonos kepalai, vadinosi „šventoji“. Už antrosios uždangos buvo padangtės dalis, vadinama „šventųjų šventoji“. Ten stovėjo auksinis smilkymo aukuras

testaménti circumtéciam ex omni parte auro, in qua urna áuea habens manna, et virga Aaron, quæ frondúerat, et tábula testaménti, superque eam erant Chérubim glóriæ obumbrántia propitiatórium: de quibus non est modo dicendum per singula. His vero ita compósitis; in priori quidem tabernaculo semper introíbant sacerdotés, sacrificiórum officia consummántes: in secundo autem semel in anno solus pónitex, non sine ságuine, quem offert pro sua et pópuli ignorántia: hoc significánte Spírítu Sancto, nondum propalátam esse sanctórum viam, adhuc prióre tabernaculo habénte statum. Quæ parábola est témporis instántis: iuxta quam múnera et hóstiæ offerúntur, quæ non possunt iuxta consciéntiam perfécum fácere serviéntem, solummodo in cibus, et in pótibus, et váriis baptismátibus, et iustítiis carnis usque ad tempus correctiónis impósitis. Christus autem assístens pónitex futurórum bonórum, per ámplius et perfécus tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creatiónis; neque per ságuinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium ságuinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta.

Tractus

Ps. 116, 1–2. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum,

ir iš visų šonų auksu apmušta Sandoros skrynia, kurioje buvo auksinis ąsotis su mana, išsprogusi Aarono lazda ir sandoros plokštės. Viršum jos buvo šlovės cherubai, kurie gaubė permaldavimo dangtį. Apie tai dabar nėra reikalo smulkiau kalbėti. Esant tokiai sąrangai, į priekinę dalį visuomet eina kunigai atlikti apeigų, o į antrąją – tik kartą per metus vienas vyriausiasis kunigas, ir tai ne be kraujo, kurį atnašauja už save ir už tautos paklydimus. Šitaip Šventoji Dvasia nurodo, kad kelias į šventovę dar nėra atviras, kol tebestovi priekinė padangtė, kuri yra dabartinio laikotarpio atvaizdas. Joje atnašaujamos dovanos ir aukos, kurios aukotojo negali padaryti sąžine tobulo, bet apima tik valgius, gėrimus ir įvairius apiplovimus – pagal išorinius potvarkius, tegaliojančius iki atnaujinimo meto. Kristus, atėjęs kaip būsimųjų gėrybių kunigas, pro aukštesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankų darbo, tai yra ne šitos kūrinijos, taip pat ne ožių ar veršių krauju, bet savoju krauju vieną kartą visiems laikams įžengė į šventovę ir įvykdė amžinąjį atpirkimą.

Traktas

Ps 116, 1–2. Šlovinkite Viešpatį, visos tautos, aukštinkite jį visos

omnes pópuli. **V.** Quóniam confir-
máta est super nos misericórdia
eius: et véritas Dómini manet in
ætérnum.

Evalgelium

*Sequéntia sancti Evangélii secún-
dum Lucam. (Luc. 13, 6–17)*

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis
hanc similitúdinem: Arbórem fici
habébat quidam plantátam in vínea
sua, et venit quærens fructum in illa,
et non invénit. Dixit autem ad cul-
tórem víneæ: Ecce, anni tres sunt,
ex quo vénio quærens fructum in
ficúlnea hac, et non invénio: succíde
ergo illam: ut quid etiam terram
occupat? At ille respóndens, dicit
illi: Dómine, dimítte illam et hoc
anno, usque dum fódiam circa illam
et mittam stércora: et si quidem fé-
cerit fructum: sin autem, in futúrum
succídes eam. Erat autem docens in
synagóga eórum sábbatis. Et ecce
múlier, quæ habebat spíritum infir-
mitátis annis decem et octo: et erat
inclináta, nec omníno poterat sur-
sum respícere. Quam cum vidéret
Iesus, vocávit eam ad se, et ait illi:
Múlier, dimíssa es ab infirmitáte
tua. Et impósuit illi manus, et
conféstim erécta est, et glorificábat
Deum. Respóndens autem arachi-
synagógus, indígnans quia sábbato
curásset Iesus, dicébat turbæ: Sex
dies sunt, in quibus opórtet operári:
in his ergo veníte, et curámini, et

šalys. **V.** Tikrai didis mums jo ge-
rumas, ir Viešpaties ištikimybė
amžina.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Luką
tęsinys. (Lk 13, 6–17)*

Anuo metu: Jėzus minioms pasakė
palyginimą: „Vienas žmogus turėjo
savo vynuogyne pasisodinęs figme-
dį. Kartą jis atėjo pažiūrėti jame
vaisių, bet nerado. Ir tarė sodinin-
kui: „Štai jau treji metai, kaip aš
ateinu ieškoti šio figmedžio vaisių,
ir vis nerandu. Nukirsk jį, kam dar
žemę alina!“ Anas jam sako: „Šei-
mininke, palik jį dar šiais metais. Aš
jį apkasiu ir patręšiu. Rasi jis dar
duos vaisių. O jei ne, tada jį
iškirsdinsi.“ Šabo dieną Jėzus mokė
sinagogoje. Čia pasitaikė moteris,
aštuoniolika metų kenčianti nuo
ligos dvasios. Ji buvo sutraukta ir
visišškai negalėjo išsitiesti. Jėzus pa-
matęs pasišaukė ją ir tarė: „Moterie,
esi išvaduota iš savo ligos!“ Jis
uždėjo ant jos rankas, toji bemat
atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą. Tada
sinagogos vyresnysis, supykęs, kad
Jėzus pagydė šabo dieną, pasakė
miniai: „Dirbamos yra šešios die-
nos. Ateikite jomis ir gydykitės, o
ne per šabą!“ Viešpats jam atsakė:
„Veidmainiai! Argi kas iš jūsų ne-
atriša šabo dieną nuo ėdžių savo
jaučio ar asilo ir nenuveda pagir-

non in die sabbati. Respondens autem ad illum Dominus, dixit: Hypocritæ, unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum aut asinum a præsèpio, et ducit ad aquam? Hanc autem filiam Abraham, quam alligavit sathanas, ecce decem et octo annis, non oportuit solvi a vinculo isto die sabbati? Et cum hæc diceret, erubescèbant omnes adversarii eius: et omnis populus gaudebat in universis, quæ gloriose fiebant ab eo.

Offertorium

Ps. 87, 2–3. Dómine, Deus salutis meæ, in die clamavi et nocte coram te: intret oratio mea in conspectu tuo, Dómine.

Secreta

Concede, quæsumus, omnipotens Deus: ut oculis tuæ maiestatis munus oblatum et gratiam nobis devotiónis obtineat, et effectum beatæ perennitatis acquirat. Per Dominum nostrum...

Præfatio communis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cæli cælorumque Virtutes

dyti?! Argi šios Abraomo dukters, kurią šetonas laikė sukaustęs jau aštuoniolika metų, nereikėjo išvaduoti iš pančių šabo dieną?“ Jam tai kalbant, visi jo priešai susigėdo, o visa minia džiaugėsi šlovingais jo darbais.

Ofertorijus

Ps 87, 2–3. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojau, dieną ir naktį tavęs šaukiausi. Tepasiekia tave mano malda.

Sekreta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, Tavo didybės akivaizdoje paaukotoji dovana tepadedu mums gauti gyvo pamaldumo malonę ir pasiekti amžinąją palaimą. Per mūsų Viešpatį...

Bendroji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir

ac beata Seraphim socia exsultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes: Sanctus.

Communio

Levit. 23, 41 et 43. Mense séptimo festa celebrábitis, cum in tabernáculis habitáre fécerim filios Israel, cum edúcerem eos de terra Ægýpti, ego Dóminus, Deus vester.

Postcommunio

Perfíciant in nobis, Dómine, quæsumus, tua sacraménta quod cónitent: ut, quæ nunc spécie gérimus, rerum veritáte capiámus. Per Dóminum nostrum...

palaimintieji serafimai vieningu džiuǵavimu drauge aukština. Prasome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Kun 23, 41 ir 43. Septintąjį mėnesį švęsite šventę, nes apgyvendinau Izraelio vaikus palapinėse, vesdamas juos iš Egipto žemės, aš Viešpats, jūsų Dievas.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, teatbailgia Tavo sakramentai mumyse tai, kas juose glūdi, kad tikrai įgytume tai, kas išreikšta šiomis paslaptimis. Per mūsų Viešpatį...